

Kyklops

Episode

- [1] [Σιληνός]: ὦ Βρόμειε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
o durch dich unzählige
- [2] νῦν χῶτ' ἐν ἤβῃ τοῦμὸν εὐσθένεια δέμας·
nun und|als in mein
- [3] πρῶτον μὲν, ἥνικ' ἐμμανὴς Ἴηρας ὑπο
zuerst zwar, als rasend unter
- [4] Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
bergigen verlassend
- [5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς
danach doch um Erdgeborene
- [6] ἐνδέξιος σὺ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
rechts deinem geworden
- [7] Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσσην θενὼν δορὶ
in Mitte gesetzt
- [8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
dieses gesehen|habend im|Traum
- [9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα βακχίῳ.
nicht bei da auch
- [10] καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
und nun der|jenen größeres
- [11] ἐπεὶ γὰρ Ἴηρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
weil denn dir tyrrhenisch
- [12] ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὁδηθείης μακράν,
damit weit,
- [13] ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
ich erfahren|habend mit
- [14] σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
deiner nach im aber äußersten
- [15] αὐτὸς λαβὼν ἠϋθυον ἀμφῆρες δόρυ,
selbst genommen|habend zweigriffigen
- [16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκὴν ἄλα
aber sitzend graublaues
- [17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
weiß|machend dich,
- [18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
schon aber nahe gesegelt|habend
- [19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
auf|geblasen|habend
- [20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
uns diese in ätnäische
- [21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
wo die einäugigen des|Meeres
- [22] ὑκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
wohnend öde männer|tötend.
- [23] τούτων ἐνδὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
von|diesen ergriffen|worden in
- [24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὦ λατρεύομεν
aber ihn dem
- [25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
statt aber froher
- [26] ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
gottlosen
- [27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
zwar nun mir in äußersten

[28]	νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες, neue junge gewachsen seiend,
[29]	ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας ich aber und
[30]	μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ bleibend diese, diesem gottlosen
[31]	Κύκλωπι δειπνων ἀνοσίων διάκονος. unheiligen
[32]	καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει und nun, die befohlenen, notwendig
[33]	σαίρειν σιδηρᾶ τῇδέ μ' ἀρπάγη δόμους, eiserner dieser mich
[34]	ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν damit den auch abwesenden meinen
[35]	καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα. reinen auch
[36]	ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἴσορῶ schon aber weidend
[37]	ποιίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων was dieses; etwa
[38]	ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ gleich euch nun und wie
[39]	κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους zusammenschließend
[40]	προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι; wippend;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]:	παῖ γενναίων μὲν πατέρων edler zwar
[42]	γενναίων τ' ἐκ τοκάδων, edler auch aus
[43]	πᾶ δὴ μοι νίσση σκοπέλους; wohin denn mir
[44]	οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα nicht an diesem windgeschützt
[45]	καὶ ποιηρὰ βοτάνᾳ; und grasreich
[46]	δινᾶέν θ' ὕδωρ ποταμῶν wirbelnd auch
[47]	ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν in nahe
[48]	τρων; οὐ σοι βλαχαὶ τεκέων; nicht dir

Mesode

[49] [Χορός]:	—ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ —pst· nicht an diesem nein; nicht an dieser
[50]	κλιτὺν δροσεράν; kühl;
[51]	ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου hey, bald deiner
[52]	—ὑπαγ' ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα— o o
[53]	μηλοβότα στασιωρὸν

[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·
anschwellene

[56] δέξαι θηλαῖσι σποράς

[57] ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
die

[58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
dich

[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
kleiner

[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
in wann

[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς
grasige verlassend

[62] Αἵτναίων εἴσω σκοπέλων;
hinein

[62a] —νύττ'· οὐ τᾷδ' οὔ; οὐ τᾷδε νεμῇ
—pieks· nicht an|diesem nein; nicht an|dieser

[62b] κλιτὺν δροσεράν;
kühl;

[62c] ὦή, ῥίψω
hey,
πέτρον τάχα
bald
σου
deiner

[62d]

[62e]

[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
nicht dieses nicht dieses

[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
und

[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
nicht

[66] κρήναις παρ' ὕδροχύτοις,
bei wasser|sprudelnden,

[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
nicht grüne

[68] οὐδ' ἐν Νύσῃ μετὰ Νυμφᾶν
auch|nicht in mit

[69] ἱακχον ἱακχον ῥῶδ' ἄν
iakchon iakchon

[70]	μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν, zu der
[71]	ἄν θηρεύων πετόμαν die jagend fliegende
[72]	Βάκχαις σὺν λευκόποσιν mit weißfüßigen
[73]	ὦ φίλος· o Freund·
[74]	ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς; o lieber wohin
[75]	ποῖ ξανθὰν χαίταν σεῖεις; wohin blonde
[76]	ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος ich aber der dein
[77]	θητεύω Κύκλωπι
[78]	τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων dem einäugigen umher streifend
[80]	σὺν τᾷδε τράγου χλαῖνα μελέα mit dieser elend
[81]	σᾶς χωρὶς φιλίας. deiner ohne

Episode

[82] [Σιληνός]:	σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῇ o aber in fels bedachte
[83]	ποιμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
[84] [Χορός]:	χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις; aber nun welche,
[85] [Σιληνός]:	ὁρῶ πρὸς ἄκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος zu
[86]	κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ auch mit irgendeinem
[87]	στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι schreitend in diese um aber
[88]	τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι, leer, gebraucht habend,
[89]	κρυσσοὺς θ' ὑδρηλοὺς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι, auch wasser häutige. o elende
[90]	τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην welche jemals nicht
[91]	Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην welcher un gastliche
[92]	τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον diese eingetreten habend und kyklopische
[93]	τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι. die menschen fressende unglücklich angekommen seiend.
[94]	ἀλλ' ἥσυχοι γίνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα aber ruhig damit
[95]	πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον. woher sizilischen ätnäischen
[96] [Ὀδυσσεύς]:	ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν wohl fluss artig woher
[97]	δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει wenn auch jemand
[98]	βορὰν ὁδηῖσαι ναυτίλοις κεχρημένοις; gebraucht seienden;
[99]	τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν· was

- [100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.
bei diesen
- [101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
zuerst den ältesten.
- [102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον πάτρην τε σήν.
o welcher aber auch dein.
- [103] [Ὀδυσσεύς]: ἦθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.
- [104] [Σιληνός]: οἷδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
scharf,
- [105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὐτός εἰμι· λαιδόρει δὲ μή·
jener dieser jedoch nicht·
- [106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
woher diese seelfahrend
- [107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάπῳ Τρωικῶν πόνων.
aus doch und|von troischen
- [108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρώας χθονός;
wie; nicht der|väterlichen
- [109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμῳν θύελλαι δεῦρ'ό μ' ἤρπασαν βίᾱ.
hierher mich
- [110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
ach· den gleichen mir.
- [111] [Ὀδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
gewiss und du hierher zu
- [112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἷ Βρόμιον ἀνῆρπασαν.
verfolgend die
- [113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσί νιν;
wer aber diese und welche sie;
- [114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
ätnäisch höchster.
- [115] [Ὀδυσσεύς]: τείχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
aber wo und
- [116] [Σιληνός]: οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.
nicht öde
- [117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
welche aber ist
- [118] [Σιληνός]: Κύκλωες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.
habend, nicht
- [119] [Ὀδυσσεύς]: τίνος κλύοντες; ἦ δεδῆμεται κράτος;
wessen hörend; oder
- [120] [Σιληνός]: νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.
aber nichts niemand von|niemandem.
- [121] [Ὀδυσσεύς]: σπεῖρουσι δ'— ἦ τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;
aber— oder dem
- [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.
und und
- [123] [Ὀδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
aber
- [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
am|wenigsten· daher chor|los
- [125] [Ὀδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῶσιοι περὶ ξένους;
gastfreundlich aber und|fromm bezüglich
- [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
am|süßesten die die
- [127] [Ὀδυσσεύς]: τί φής; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
was menschen|tötender;
- [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολῶν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
niemand gekommen|seiend hierher wer nicht
- [129] [Ὀδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἦ δόμων ἔσω;
selbst aber wo gewiss innen;

- [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
fort zu spürend
- [131] [Ὀδυσσεύς]: οἷσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
also was damit
- [132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.
nicht alles aber dir wohl.
- [133] [Ὀδυσσεύς]: ὀδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
uns deren
- [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
nicht so|wie anderes außer
- [135] [Ὀδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
aber angenehm und dieses
- [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.
und geronnen und
- [137] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
denn
- [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
du aber mir, wie|viel;
- [139] [Ὀδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
nicht sondern
- [140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
o liebster gesagt|habend, woran seit|langem.
- [141] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
und wahrlich mir
- [142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
den diesen ich einst
- [143] [Ὀδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὥς σαφέστερον μάθης.
der damit deutlicher
- [144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἔστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
in oder du ihn;
- [145] [Ὀδυσσεύς]: ὅδ' ἄσκος δς κεύθει νιν· ὥς ὀρᾷς, γέρον.
dieser der ihn wie
- [146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
dieser zwar nicht|einmal wohl die meiner.
- [147] [Ὀδυσσεύς]: ναί·
ja·
- [147a] δις γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἄσκοῦ ῥυῆ.
zweimal denn so|viel wie|viel wohl aus|dem
- [148] [Σιληνός]: καλὴν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
schöne doch angenehme und mir.
- [149] [Ὀδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
dich zuerst ungemischt
- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἧ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
gerecht gewiss denn den
- [151] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
und wahrlich auch mit.
- [152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὥς ἀναμνησθῶ πιών.
damit getrunken|habend.
- [153] [Ὀδυσσεύς]: ἰδοῦ.
siehe|da.
- [153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὥς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
paraiáx, wie schönen
- [154] [Ὀδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;
denn sie;
- [154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
nicht bei sondern
- [155] [Ὀδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὥς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.
nun, damit wohl nicht nur.
- [156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
babái· mich der

- [157] ἄ ἄ ἄ.
ah ah ah.
- [158] [Ὀδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
etwa den deiner gut;
- [159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
sodass in äußersten doch die
- [160] [Ὀδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
zu diesem jedoch auch
- [161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
den nur· das
- [162] [Ὀδυσσεύς]: ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.
nun oder
- [163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
dieses, kurz überlegt|habend doch
- [164] ὥς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
so|dass doch wohl einen,
- [165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδούς βοσκήματα,
aller zurück|gegeben|habend
- [166] ῥῖψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
und in weg,
- [167] ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
einmal betrunken|worden|seiend herab|geworfen|habend und die
- [168] ὥς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
denn wer doch trinkend nicht
- [169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
damit dieses|hier auch aufrecht
- [170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
auch und vorbereitet|seienden
- [171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
auch zugleich
- [172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
und dann ich nicht
- [173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
solchen die
- [174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
befehlend und den mittleren;
- [175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
etwas dir.
- [176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
und wahrlich Freunde doch zu Freund.
- [177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
die und mit|Gewalt;
- [178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
und ganz doch
- [179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
doch|nicht, da die
- [180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
alle sie in
- [181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἦδεται γαμουμένη;
weil doch vielen heiratend;
- [182] τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
die die die die bunten
- [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
um die|beiden gesehen|habend und den goldenen
- [184] κλωδὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
tragend um mittleren den
- [185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
menschlich
- [186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
besseres, verlassend. nirgend je

- [187] φῦναι γυναικῶν ὥφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
wenn nicht mir allein.
- [188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
siehe|da dieses euch
- [189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἄρνῶν τροφαί,
blökend|seiender
- [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
geronnenen und nicht seltene
- [191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
so am|schnellsten weg,
- [192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
mir zurück|gegeben|habend des|Euios.
- [193] —οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
—weh|mir· dieser was
- [194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
denn, o wohin
- [195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπερ ἂν λάθοιτέ γε.
hinein dieses, wo|leben wohl doch.
- [196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἴπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
furchtbar dieses hinein.
- [197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
nicht schlimm· viele
- [198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μέγала γ' ἡ Τροία στένοι,
nicht durchaus· denn wohl sehr doch die
- [199] εἰ φευξόμεσθ' ἔν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
wenn einen zahllose aber
- [200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
oft mit
- [201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανοῦμεθ' εὐγενῶς,
aber, wenn edel,
- [202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσωσομεν.
oder lebend den früher
- [203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥαθυμία;
was dieses· wer die
- [204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
was nicht dieses,
- [205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
nicht und
- [206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
wie mir in|die neu|geborene
- [207] ἦ πρὸς γε μαστοῖς εἰσι χυπὸ μητέρων
wohl bei doch und|unter
- [208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
aus|Binsen und in
- [209] πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον;
aus|gemolken;
- [210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
was was wohl jemand von|euch dem
- [211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
hinauf und nicht hinab.
- [212] [Χορός]: ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
siehe|da, zu ihm den
- [213] καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.
und und den
- [214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
das|Beste gut zubereitet;
- [215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
der bereit nur.
- [216] [Κύκλωψ]: ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
wohl auch voll;

- [217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἦν θέλης, ὅλον πίθον.
so|dass doch dich, wenn ganz
- [218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
schaf|milch|ig oder rind|milch|ig oder vermischt;
- [219] [Χορός]: ὧν ἂν θέλης σύ, μὴ 'μὲ καταπίης μόνον.
wovon wohl du, nicht mich nur.
- [220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
am|wenigsten· denn|weil mich wohl in mittleren der
- [221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
springend wohl unter die
- [222] ἕα· τίς ὅχλον τόνδ' ὀρῶ πρὸς αὐλίοις;
he· welchen diesen bei
- [223] λησταὶ τινες κατέσχον ἢ κλῶπες χθόνα;
einige oder
- [224] ὀρῶ γέ τοι τοῦσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
doch gewiss diese|hier aus meiner
- [225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
gedrehten zusammen|geflochtene,
- [226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
und gemischt|zusammen, und
- [227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
kahl auf|geschwollen.
- [228] [Σιληνός]: ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
weh|mir, zusammen|geschlagen Unglücklicher.
- [229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
von wem; wer in deinen
- [230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἶων φέρειν.
von diesen, weil die deinen nicht
- [231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
nicht seiend mich und her;
- [232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἷ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
ich dieses· die aber die
- [233] καὶ τὸν γε τυρὸν οὐκ ἐῷντος ἥσθιον
und den doch nicht nicht|zulassend
- [234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σέ
die und gebunden|habend aber dich
- [235] κλωῶ τριπήχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
drei|Ellen|lang, und|dann den mittleren
- [235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
- [236] τὰ σπλάγχχ' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βίᾱ,
die
- [237] μᾶστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
und gut den deiner,
- [238] κᾶπειτα συνδήσαντες ἐς θάδῳλῖα
und|dann zusammen|gebunden|habend in
- [239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
des hinein|geworfen|habend jemandem
- [240] πέτρους μοχλεύειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
oder in
- [241] [Κύκλωψ]: ἄλῃθες; οὐκ οὐκ κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν
wahr; demnach so|wie schnellst gehend
- [242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
und großen
- [243] ἐπιθεῖς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
auf|gelegt|habend damit geschlachtet|worden|seiend sofort
- [244] πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
den meinen von
- [245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
heiße fressenden dem

- [246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
die aber aus gekochten und geschmolzenen.
- [247] ὥς ἔκπλεώς γε δαιτός εἰμ' ὄρεσκούου·
so über|voll doch berg|weidig·
- [248] ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένω
genug mir geschmaust|habenden
- [249] ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
und, lang|zeitlich aber weg|von
- [250] [Σιληνός]: τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ᾧ δέσποτα,
die Neuen doch aus den o
- [251] ἡδίον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε
angenehmer nicht denn wieder kürzlich doch
- [252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
andere zu dir
- [253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
in auch der
- [254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
wir bedarfend
- [255] σῶν ἄσσον ἄντρων ἦλθομεν νεὼς ἄπο.
deiner näher weg.
- [256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
die aber uns dieser statt
- [257] ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβὼν
und genommen|habend
- [258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾱ.
freiwillig den|Freiwilligen, von|diesen
- [259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν λέγει,
aber dieser gesund nichts wovon
- [260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
weil von|dir heimlich verkaufend die deinen.
- [261] [Σιληνός]: ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
ich; schlecht denn
- [261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
wenn
- [262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ᾧ Κύκλωψ,
bei den den gezeugt|habenden dich, o
- [263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
bei den großen und den
- [264] μὰ τὴν Καλυψὼ τὰς τε Νηρέως κόρας,
bei die die auch
- [265] τὰ θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
die auch heiligen auch ganzes
- [266] ἀπώμοσ', ᾧ κάλλιστον ᾧ Κυκλώπιον,
o schönstes o kyklopisch|Wesen,
- [267] ᾧ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾷ ἐγὼ
o nicht die dich ich
- [268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
oder schlimm diese Schlechte
- [269] οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
die welche am|meisten ich
- [270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
selbst ich|jedenfalls den die
- [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
verkaufend dich wenn aber ich Falsches
- [272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
der mein· die aber nicht
- [273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'. ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
ich|jedenfalls diesem des
- [274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
mehr und gerechter

- [275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
aber woher o
- [276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
welcher|Herkunft; wer euch
- [277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
zwar das aber weg|von,
- [278] πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίους
verheert|habend meerischen
- [279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
dein hinaus|gestoßen|worden|seiend
- [280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἷ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
wahrlich der schlechtesten die
- [281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
- [282] [Ὀδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
diese, die schreckliche erschöpft|habend.
- [283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
schändliches doch, welche einer wegen
- [284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
in
- [285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
die niemanden
- [286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
wir aber dich, o meerischen edler
- [287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
auch und frei·
- [288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
nicht zu dir fest|angeheftet|worden|seiend
- [289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
auch un|fromme
- [290] οἷ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
die den deinen,
- [291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
in
- [292] ἱερεὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
auch ungebrochen
- [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
auch hohe die auch
- [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
göttlichen heil silber|glänzende
- [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
geraisti|sche auch die auch
- [296] δύσφρον' ὀνειδὴ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
schwer|tragbare nicht
- [297] ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
deren und du denn
- [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
unter dem feuer|tröpfelnden
- [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
aber den|Sterblichen, wenn
- [300] ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
seebürtige verdorben|seiende
- [301] ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
auch und
- [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
nicht um Rind|bohri-gen fest|gemacht|worden
- [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
und deiner.
- [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχέρωσ' Ἑλλάδα,
genug aber

[305]	πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δοριπετῇ φόνον,	vieler getrunken habend speer gegossenen
[306]	ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν	auch mann lose auch kinder lose
[307]	πολιούς τε πατέρας· εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους	ergraute auch wenn aber die zurück gelassen seienden
[308]	σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,	du zusammen gebrannt habend bittere,
[309]	ποῖ τρέψεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·	wohin jemand; aber mir
[310]	πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς	das wütende deiner das aber fromme
[311]	τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ	der vielen denn
[312]	κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμέψατο.	schlechte
[313]	[Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν	dir der denn
[314]	μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,	nichts dieses, wenn auch die
[315]	κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.	feinsinnig und meist redselig,
[316]	[Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,	der den Weisen
[317]	τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.	die aber anderen und
[318]	ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυται πατὴρ	Kaps aber meerische welche
[319]	χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυστήσω λόγῳ;	was dieses
[320]	Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,	aber ich nicht
[321]	οὐδ' οἷδ' ὅ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.	und nicht was was von mir stärker
[322]	οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,	nicht mir das Übrige· wie aber nicht mir
[323]	ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,	wenn von oben
[324]	ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,	in diesem habend
[325]	ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος	oder gebraten oder irgendein wild Tier
[326]	δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,	schmausend, gut tränkend auch rücklings,
[327]	ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον	aus getrunken
[328]	κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.	in schlagend.
[329]	ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,	wenn aber thrakisch
[330]	δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν	umgelegt habend meinen
[331]	καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.	und anzündend— nichts mir
[332]	ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, καὶν θέλῃ καὶν μὴ θέλῃ,	die aber auch wenn auch wenn nicht
[333]	τίκτουσα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά.	gebärend die meinen
[334]	ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,	ich keinem außer mir, aber nicht,

[335]	καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων. auch der größten, diesem,
[336]	ὥς τοῦμπιεῖν γε καμφαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν damit doch das auf den Tag
[337]	Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν, dieser den besonnenen,
[338]	λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἷ δὲ τοὺς νόμους aber nichts sich selbst. die aber die
[339]	ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον, verschieden machend
[340]	κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ die aber meine ich
[341]	οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ. nicht tuend gut— hinunter fressend auch dich.
[342]	ξενία τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ᾧ, auch solche, damit untadelig o,
[343]	πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας und väterlichen diesen doch, der gekocht habend
[344]	σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς. dein zer legt gut.
[345]	ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὖλιον θεῷ aber hinein, dem bei hof ständig
[346]	ἴν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με. damit um gestellt seiend mich.
[347]	[Ὀδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν weh, zwar troische
[348]	θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου meerische auch, nun aber in gottlosen
[349]	γνώμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν. hafen los auch
[350]	ᾧ Παλλάς, ᾧ δέσποινα Διογενὲς θεά, o o Zeus geborene
[351]	νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου jetzt jetzt größere denn
[352]	πόνους ἀφῖγμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα. und auf
[353]	σύ τ', ᾧ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας du auch, o strahlender
[354]	Ζεῦ ξένι', ὄρα τὰδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις, Gast schützer, dieses· wenn denn sie nicht
[355]	ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός. anders das Nichts seiend

Chor

Strophe

[356]	[Χορός]: Εὐρείας φάρυγγος, ᾧ Κύκλωψ, der weiten o
[357]	ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι des auf gesperrten die wie bereit dir
[358]	ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο Gekochtes und Gebratenes und weg
[359]	χναύειν, βρύκειν,
[359a]	κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360]	δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ. zottig wolligen in gelagertem.

Mesode

- [361] [Χορός]:

Μή μοι μή προσδίδου·
nicht mir nicht
- [362]

μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.
allein dem|Alleinen
- [363]

χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,
zwar diese,
- [364]

χαιρέτω δὲ θυμάτων
aber
- [365]

ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν
vom|Altar|weg die
- [366]

Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν
Ätnajisch der|Fremden
- [367]

κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.
erfreut

Antistrophe

- [369] [Χορός]:

Νηλῆς, ὦ τλᾶμον, ὅστις δωμάτων
hartherzig, o Elender, wer
- [370]

ἐφεστίους ξενικοὺς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
herd|häusige fremde
- [372]

κόπτων βρύκων
schneidend knirschend
- [373]

ἐφθά τε δαινύμενος, μυσαιοῖσι τ' ὀδοῦσιν
Gekochtes auch schmausend, widerlichen auch
- [374]

ἀνθρώπων θερμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,
warm von

[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

- [374b]

Μή μοι μή προσδίδου·
nicht mir nicht

- [374c]

μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος
allein dem|Alleinen
σκάφος.

- [374d]

χαιρέτω μὲν αὖλις ἄδε,

- [374e]

χαιρέτω δὲ θυμάτων

- [374f]

ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν

- [374g]

Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν

- [374h]

κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

Episode

- [375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεινὸν ἰδὼν ἄντρων ἔσω
o was Schreckliches gesehen|habend innen
- [376] κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
und|nicht glaubhaft, ähnlich, auch|nicht
- [377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
was aber etwa deiner
- [378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
liebe un|heiligster
- [379] [Ὀδυσσεύς]: δισοῦς γ' ἀθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,
zwei doch erblickt|habend und|aufgehoben|habend
- [380] οἷ σαρκοῦς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
die wohl|genährteste
- [381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
wie, o Elender, leidend dieses;
- [382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλθομεν χθόνα,
als felsige diese
- [383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς
zwar zuerst, hohen
- [384] κορμούς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
breite geworfen|habend auf,
- [385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγώγιμον βάρος.
von|dreien wie tragbar
- [386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
dann der|Tanne Boden|liegend
- [387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
nahe
- [388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὥς δεκάμφορον,
aber wie zehn|Amphoren|fassend,
- [389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
gemolken|habend, weiß gegossen|habend
- [390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
und bis|auf dreier
- [391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
aber vierer
- [392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
und bronzen
- [393] ὀβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
und, spitze zwar angesengt|worden|seiend
- [394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνω τᾶλλα, παλιούρου κλάδων,
geglättete aber die|übrigen,
- [395] Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
ätnäische und
- [396] ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοοτυγεῖ
als aber bereit alles dem Götter|verhassten
- [397] Ἄιδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
zusammen|gefasst|habend zwei
- [398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ῥυθμῷ θ' ἐνὶ
der meinen, und in
- [399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
den zwar in bronze|gehämmert,

[400]	τὸν δ' αὖ, τένοντος ἄρπάσας ἄκρου ποδός, den aber wieder, gefasst habend äußersten
[401]	παίων πρὸς ὀξύν στόνυχα πετραίου λίθου, schlagend gegen scharf felsigen
[402]	ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας und weg gerafft habend
[403]	λάβρω μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί heftig
[404]	τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη die aber in
[405]	ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων ich aber der leidende von gießend
[406]	ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
[407]	ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας andere aber wie in
[408]	πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροί. zusammen gekauert habend aber nicht
[409]	ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς als aber der meinen gesättigt worden seiend
[410]	ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν, aus lassend schwer,
[411]	ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος mir etwas göttlich· gefüllt habend
[412]	Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν, ihm dieses
[413]	λέγων τάδ'· Ὡ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ, sagend dieses· o des meerischen
[414]	σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο dieses welcherlei von
[415]	θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. göttlichen
[416]	ὃ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς der aber übervoll seiend der schamlosen
[417]	ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας und in einem Zug gezogen habend
[418]	κάπῆνεσ' ἄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων, erhoben habend Liebster
[419]	καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως. schön der zu schön
[420]	ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπησθόμην ἐγώ, genossen habend aber ihn als ich,
[421]	ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι eine andere erkennend dass
[422]	τρῶσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα. ihn und bald.
[423]	καὶ δὴ πρὸς ῥῥᾶς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων und in der Tat zu ich aber nach gießend
[424]	ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῶ. eine andere auf anderer
[425]	ἄδεῖ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς aber bei weinenden meinen
[426]	ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ un musisch, aber hinaus gegangen habend aber ich
[427]	σιγῇ. σὲ σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω. dich und mich, wenn
[428]	ἀλλ' εἶπατ' εἴτε χρήζετ' εἴτ' οὐ χρήζετε sondern ob oder nicht
[429]	φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου un gemischt und die

- [430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
inmitten.
- [431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἦνεσεν.
der zwar denn drinnen dein dieses
- [432] ἀλλ' ἄσθενῆς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
aber schwach denn und|Gewinn|ziehend
- [433] ὥσπερ πρὸς ἱξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
wie durch der festgeklebt|worden|seiend
- [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
du aber— denn
- [435] σώθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
mit mir und den alten Freund
- [436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
nicht zuträglich.
- [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
o liebster, wenn denn diese
- [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κára.
entronnen|habend unheiligen
- [439] ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
wie durch langen doch den den lieben
- [440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
—den aber nicht gemäß deren
- [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
nun|wirklich jetzt welche
- [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγὴν.
gerissenen deiner und
- [443] [Χορός]: λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
wie asiatischen nicht wohl angenehmeren
- [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
oder zugrunde|gegangen|habend.
- [445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
zu zu
- [446] Κύκλωπας ἠσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.
erfreut|worden|seiend diesem
- [447] [Χορός]: ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσί νιν
einsam ergriffen|habend ihn
- [448] σφάξαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.
mit|Verlangen, oder hinab.
- [449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
nichts der|Art· listig die
- [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
wie denn; weise ja dich seiend seit|langem.
- [451] [Ὀδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
zwar ihn von|diesem sagend
- [452] ὥς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
dass nicht dieses,
- [453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
nur aber habend angenehm
- [454] ὅταν δ' ὑπνώσση Βακχίου νικώμενος
wenn aber überwältigt|werdend
- [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
in irgendeiner,
- [456] δν φασγάνῳ 'γὼ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
den ich diesem ab|gespitzt|habend Spitze,
- [457] ἐς πῦρ καθήσω· κᾶθ', ὅταν κεκαυμένον
in und|dann, wenn geglüht|seiend
- [458] ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσην βαλῶ
ihn, erhoben|habend heiß in mittlere
- [459] Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
auch

[460]	ναυπηγίαν δ' ὥσεί τις ἀρμόζων ἀνὴρ aber wie irgendeiner passend machend
[461]	διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ, mit beiden
[462]	οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ so in im lichttragenden
[463]	Κύκλωπος ὅψει καὶ συνανανῶ κόρας. und
[464] [Χορός]:	ἰοὺ ἰοῦ, ιοῦ ἰοῦ,
[465]	γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν. den
[466] [Ὀδυσσεύς]:	κᾶπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε und dann und dich und Freunde auch
[467]	νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος schwarzen hohlen eingestiegen habend
[468]	διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός. mit doppelten von dieser
[469] [Χορός]:	ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ also wie dass wohl gleichsam wie
[470]	κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα und ich des blind machenden
[471]	δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω. denn dieses
[472] [Ὀδυσσεύς]:	δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτέον. jedenfalls· groß denn dessen zu ergreifen.
[473] [Χορός]:	ὥς κἂν ἑκατὼν ἑκατὼν ἀραίμην βάρος, so dass und wohl hundert
[474]	εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου wenn des des schlecht zugrunde gehenden
[475]	ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν. gleich wie
[476] [Ὀδυσσεύς]:	σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι· nun· denn
[477]	χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι und wenn den
[478]	πεῖθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους ich denn verlassen habend Freunde
[479]	τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι. die drinnen seienden nicht allein
[480]	καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν· doch wohl,
[481]	ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους, aber nicht gerecht verlassen habend meine Freunde,
[482]	ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον. mit denen mit denen hierher, allein.

Chor

Anapästes

[483] [Χορός]:	ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ wer erste, wer aber auf ersten
[484]	ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας gestellt worden seiend gefasst habend
[485]	Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας hinein gestoßen habend
[486]	λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει; helle

[487]	σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων still still. und ja trunken seiend
[488]	ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος unlieb musik machend
[490]	σκαῖος ἀπῳδὸς καὶ κλαυσόμενος ungeschickt unmusikalisch und werde weinen werdend
[491]	χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων der steinernen hinaus
[492]	φέρει νιν κῶμοις παιδεύσωμεν ihn
[493]	τὸν ἀπαίδευτον· den Ungebildeten·
[494]	πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι. ganz sicher blind

Strophe 1

[495] [Ημιχ. Χορός]:	μάκαρ ὅστις εὐιάζει selig wer immer
[496]	βοτρύων φίλαισι πηγαῖς lieben
[497]	ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς, zu aus gespannt worden seiend,
[498]	φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων lieben um armend
[499]	ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν auf auch blonden
[500]	χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας der üppigen habend
[501]	μυρόχριστος λιπαρὸν βό salb ölig gesalbt glänzend
[502]	στρυχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἷξει μοι; aber· wer mir;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]:	παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου, papaḗ· voll zwar
[504]	γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβῃ, aber
[505]	σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεῖς wie gefüllt worden seiend
[506]	ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας. an der Spitze.
[507]	ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὖφρων mich die wohl gesinnt
[508]	ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις zu
[509]	ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς. zu
[510]	φέρει μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι. mir, hinein mir.

Strophe 3

[511] [Χορός]:	καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς schön gesehen habend
[512]	Καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων. schön

[513]	—παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. – —papapā· jemand uns.
[514]	λύχνα δ’ ἀμμένον δαΐα σὸν aber angezündet seiend brennende deine
[515]	χρόα χῶς τέρεινα νύμφα und wie zart
[516]	δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων. tau frischer von innen
[517]	στεφάνων δ’ οὐ μία χροιά aber nicht eine
[518]	περὶ σὸν κρᾶτα τάχ’ ἐξομιλήσει. um deinen bald

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]:	Κύκλωψ, ἄκουσον· ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου dass ich des
[520]	τούτου τρίβων εἶμ’, ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. dieses den dir.
[521] [Κύκλωψ]:	ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται; der aber welcher
[522] [Ὀδυσσεύς]:	μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου. größter in
[523] [Κύκλωψ]:	ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ. jedenfalls ihn angenehm ich.
[524] [Ὀδυσσεύς]:	τοιόσδ’ ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν. so beschaffen der keinen
[525] [Κύκλωψ]:	θεὸς δ’ ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ’ οἴκου ἔχων; aber in wie habend;
[526] [Ὀδυσσεύς]:	ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ’ ἐστὶν εὐπετής. wo jemand, hier bequem.
[527] [Κύκλωψ]:	οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ’ ἔχειν ἐν δέρμασιν. nicht die in
[528] [Ὀδυσσεύς]:	τί δ’, εἴ σε τέρπει γ’; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν; was aber, wenn dich doch; oder das dir bitter;
[529] [Κύκλωψ]:	μισῶ τὸν ἄσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε. den das aber dieses.
[530] [Ὀδυσσεύς]:	μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεῖθύμει, Κύκλωψ. bleibend nun hier
[531] [Κύκλωψ]:	οὐ χρὴ μ’ ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ; nicht mich dieses
[532] [Ὀδυσσεύς]:	ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ. haltend denn selbst ehrenvoller
[533] [Κύκλωψ]:	διδούς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος. gebend aber den nützlicher.
[534] [Ὀδυσσεύς]:	πυγμᾶς ὁ κῶμος λοῖδορόν τ’ ἔριν φιλεῖ. der schmähhlichen und
[535] [Κύκλωψ]:	μεθύω μὲν, ἔμπας δ’ οὔτις ἄν ψαύσειέ μου. zwar, dennoch aber niemand wohl meiner.
[536] [Ὀδυσσεύς]:	ῶ τᾶν, πεπωκότ’ ἐν δόμοισι χρὴ μένειν. o getrunken habende in
[537] [Κύκλωψ]:	ἡλίθιος ὅστις μὴ πίων κῶμον φιλεῖ. töricht wer nicht getrunken habend
[538] [Ὀδυσσεύς]:	ὃς δ’ ἄν μεθυσθεὶς γ’ ἐν δόμοις μέινῃ, σοφός. wer aber wohl betrunken geworden doch in weise.
[539] [Κύκλωψ]:	τί δρῶμεν, ῶ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ; was o dir
[540] [Σιληνός]:	δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ; was denn anderer,

- [541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνώδεις τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης . . .
und wahrlich flaumiges und der|blühenden
- [542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
und zu gewiss gut.
- [543] κλίθητί νῦν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
nun mir gesetzt|habend auf
- [544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
siehe|da.
- [545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μου τίθης;
was denn den hinter mir
- [546] [Σιληνός]: ὥς μὴ παριῶν τις καταβάλη.
damit nicht vorüber|gehend jemand
- [546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὔν
zwar nun
- [547] κλέπτων σὺ βούλη· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
stehend du ihn in
- [548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἶπε τοῦνομ' ὃ τι σε χρὴ καλεῖν.
du aber, o den|Namen was irgend dich
- [549] [Ὀδυσσεύς]: Οὔτιν' χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
Niemand· aber welchen genommen|habend dich
- [550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
aller dich später
- [551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
schön doch die dem
- [552] [Κύκλωψ]: οὔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
du|da, was den heimlich;
- [553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὔτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
nicht, sondern mich dieser weil schön
- [554] [Κύκλωψ]: κλαύση, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
liebend den nicht liebend dich.
- [555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μοῦ φησ' ἐρᾷ ὄντος καλοῦ.
ja bei da meiner seiend schön.
- [556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
voller aber den nur.
- [557] [Σιληνός]: πῶς οὔν κέκρται; φέρε διασκεψώμεθα.
wie nun
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὲ οὕτως.
so.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γέ σε
ja bei nicht eher wohl eben dich
- [559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
genommen|habend und noch
- [560] [Κύκλωψ]: ὦ οἰνοχόος ἄδικος.
o ungerecht.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
nicht bei sondern o süß.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὥς λήψῃ πιεῖν.
aus|zu|schnäuzen aber dir damit
- [562] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.
siehe|da, rein die die auch meiner.
- [563] [Σιληνός]: θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπιδε,
nun den gleichmäßig, und|dann
- [564] ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— ὥσπερ οὐκ ἐμέ.
so|wie mich trinkend— und|wie nicht mich.
- [565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;
ah ah, was
- [565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.
angenehm
- [566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
o selbst und mir

[567] [Ὁδυσσεύς]: γιγνώσκεται γοῦν ἢ ἄμπελος τήμῃ χερί.
jedenfalls die der|meinen

[568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
nun.

[568b] [Ὁδυσσεύς]: ἐγγέω, σίγα μόνον.
nur.

[569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.
schwierig dies wer|jimmer wohl viel.

[570] [Ὁδυσσεύς]: ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
siehe|da genommen|habend und nichts

[571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
aber libierend dem

[572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφὸν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
papai, klug doch das des

[573] [Ὁδυσσεύς]: κἄν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
und|wohl zwar doch zu vieler|Menge viel,

[574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,
benetzt|habend durstlosen in

[575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
wenn aber etwas, wird|dich der

[576] [Κύκλωψ]: ἰοὺ ἰοῦ,
ιοῦ ἰοῦ,

[577] ὡς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἢ χάρις.
wie mühsam· ungemischt die

[578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
der aber mir zusammen|gemischt

[579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον
der des und den

[580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
das Ganze und heilige

[581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ' — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —
—nicht wohl die mich.

[582] ἄλῃς Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
genug den|diesen haltend

[583] κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως
am|schönsten, bei den aber irgendwie

[584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
den Knaben|Geliebten mehr als den

[585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
ich denn der

[586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
ja bei den doch ich aus des

[587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
schlimme Übel.

[588] [Κύκλωψ]: μέμφῃ τὸν ἐραστὴν κἀντροφᾶς πεπωκότι;
den dem|getrunken|habenden;

[589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
weh|mir· bittersten bald.

[590] [Ὁδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,
nun, edle

[591] ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος
innen doch dem aber hingelegt|seiend

[592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
bald aus schamloser

[593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν
aber von|innen

[594] παρευτρέπιστα· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν
anderes außer

[595] Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
aber wie

[596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.
den

[597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρὶν τι τὸν πατέρα παθεῖν
aber in bevor irgend|etwas den

[598] ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῇ.
Ungehöriges· so|dass dir die|hier bereit.

[599] [Ὀδυσσεύς]: Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναίε, γείτονος κακοῦ
Ätna|ischer, schlechten

[600] λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἄπαξ,
hell angefeuert|habend einmal,

[601] σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', ὕπνε,
du doch, o der|schwarzen

[602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
ungemischt dem götter|verhassten,

[603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
und nicht auf schönsten troischen

[604] αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσέα
ihn und und

[605] ὕπ' ἀνδρός, ὧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
von dem nichts oder

[606] ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεών,
entweder das zwar

[607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.
die aber des geringeren.

Lyrik

[608] [Χορός]: λήψεται τὸν τράχηλον
den

[609] ἐντόνως ὁ καρκίνος
heftig der

[610] τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
des denn bald

[611] φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
licht|tragenden

[612] ἤδη
schon

[613] δαλὸς ἡνθρακωμένος
verkohlt|worden|seiend

[615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
in unermeßlich

[616] ἔρνος· ἀλλ' ἵτω Μάρων·
aber

[616a] πρασσέτω·

[617] μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον Κύ
des|Rasenden Ky

[618] κλωπος, ὥς πῖη κακῶς.
damit schlecht.

[619] κάγῳ
und|ich

[620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
den Efeu|lieb|tragend po

[621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
sehenswert

[622] Κύκλω
Kyklo

[622a] προς λιπῶν ἐρημίαν·
pos verlassen|habend

[623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίζομαι;
wohl in so|viel

- [624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
bei
- [625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
zusammen|gefügt|habend auch|nicht
- [626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπεσθαί τινα,
nicht auch|nicht irgend|jemanden,
- [627] ὥς μὴ ἔξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
damit nicht das Übel, bis wohl
- [628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
- [629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
eingebrannt|habend
- [630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
nun wie des
- [631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
hinein gekommen|seiend· glühend aber gut.
- [632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὔστινας πρώτους χρεῶν
demnach du welche erste
- [633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
brennenden genommen|habend das
- [634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
damit wohl des
- [635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
wir zwar weiter vor der
- [636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
stehend|seiend in das das
- [637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
wir aber lahm doch soeben
- [638] [Χορός Γ]: ταῦτόν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
das|gleiche wohl mir· die denn
- [639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
stehend|seiend nicht aus woher.
- [640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;
stehend|seiend
- [640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα
und die doch
- [641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
voll uns oder irgendwoher.
- [642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
schlechte diese
- [643] [Χορός]: ὅτιι τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
weil den die und
- [644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
und die nicht
- [645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
geschlagen|werdend, dies
- [646] ἀλλ' οἶδ' ἐπώδην Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
aber gute sehr,
- [647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
dass selbst|wirkend den in den
- [648] στεῖχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
gehend den einäugigen
- [649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἦδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
schon|lange zwar dich seiend so|beschaffen
- [650] νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
nun aber besser. den aber eigenen
- [651] χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
mich aber wenn nichts
- [652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
aber nun doch, damit

[653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
den deinen

[654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
dieses. in dem

[655] κελευσμάτων δ' ἔκατι τυφέσθω Κύκλωψ.
aber wegen

Lyrik

[656] [Χορός]: ἰὼ ἰώ· γενναιότατ' ὦ
io io· edelster

[657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν
die

[658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
des

[659] τυφέτω, καιέτω

[660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
den

[661] τórνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς
nicht dich schmerz|gequält

[662] δράση τι μάταιον.
etwas vergeblich|es.

[663] [Κύκλωψ]: ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
weh|mir,

[664] [Χορός]: καλὸς γ' ὁ παῖάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
schön doch der mir diesen, o

[665] [Κύκλωψ]: ὦμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
weh|mir sehr, wie wie

[666] ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
aber keineswegs nicht dieser hinaus

[667] χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
sich|freuend, nichts seiend· bei denn

[668] σταθεῖς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
gestellt|worden diese

[669] [Χορός]: τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
was o

[669b] [Κύκλωψ]: ἀπαλόμεν.

[670] [Χορός]: αἰσχρὸς γε φαίνη.
schändlich doch

[670b] [Κύκλωψ]: κάπῃ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
und|auf diesen doch elend.

[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
betrunken in mittlere die

[672] [Κύκλωψ]: Οὔτίς μ' ἀπώλεσ'.
Niemand mich

[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηι.
nicht doch niemand

[673] [Κύκλωψ]: Οὔτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
Niemand mich

[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἴ τυφλός.
nicht doch blind.

[674] [Κύκλωψ]: ὡς δὴ σύ—
wie doch du—

[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἄν θείῃ τυφλόν;
und wie dich niemand wohl blind;

[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὔτις ποῦ 'στιν;
der aber Niemand wo

[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
nirgendwo,

- [676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
der damit richtig mich
- [677] ὁ μισαρός, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
der Unreine, der mir gegeben|habend den
- [678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρὺς.
furchtbar denn und schwer.
- [679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
bei oder drinnen
- [680] [Χορός]: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
diese den
- [681] λαβόντες ἐστήκασι.
genommen|habend
- [681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερρός;
welcher der
- [682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
in rechter deiner.
- [682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
wo;
- [682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
an derselben dem
- [683] ἔχεις;
- [683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
übel doch zu den
- [684] παίσας κατέαγα.
geschlagen|habend
- [684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
und dich doch.
- [685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' εἶπας;
nicht dieser· da dieser
- [685b] [Χορός]: οὐ· ταύτῃ λέγω.
nein· dorthin
- [686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;
wohin denn;
- [686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τὰριστερά.
dorthin, zu den|Linken.
- [687] [Κύκλωψ]: οἵμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
weh|mir mich in Übeln.
- [688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
aber nicht|mehr, sondern vorne dieser von|dir.
- [689] [Κύκλωψ]: ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;
o allerschlechtester, wo denn
- [689b] [Ὀδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν
weit von|dir
- [690] φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.
dieses.
- [691] [Κύκλωψ]: πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.
wie verändernd neues
- [692] [Ὀδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
dasselbe doch der gezeugt|habende
- [693] δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
aber der|unheiligen
- [694] κακῶς γὰρ ἄν Τροίαν γε διεπυρυσάμην
schlecht denn wohl doch
- [695] εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
wenn nicht dich
- [696] [Κύκλωψ]: αἰαί· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
weh· alter
- [697] τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
blinde denn aus von|dir mich

- [698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
aufgebrochen|seiend. aber und dich doch
- [699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
statt dieser
- [700] πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.
viel umher|treibend.
- [701] [Ὀδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.
dich und das|was
- [702] ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεῶς σκάφος
ich aber auf und
- [703] ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἕξ τ' ἐμὴν πάτραν.
auf sizilisch in und meine
- [704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῇσδ' ἀπορρήξας πέτρας
nicht im|Geringsten, weil dich dieser abgerissen|habend
- [705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλὼν.
mit|denselben geworfen|habend.
- [706] ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
hinauf aber auf obwohl seiend blind,
- [707] δι' ἀμφιτρῆτος τῇσδε προσβαίνων ποδί.
durch der|ringsum|gebohrten dieser|Fels hinzu|gehend
- [708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
wir aber doch dieses
- [709] ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.
seiend das Übrige